

Užitečné chyby ze slohů JÓGIŠA

kangaemašita-kara. - to není úplná věta.
kangaeta kara-DES.

-to itteta
v písemném projevu: to itte ITA

千九百九十五年 x
Roky se píšou „kopírující“ zápis v arabských číslicích, tj:
一九九五年

kare-no denwa-suru-wa
kare-no denwa-suru KOTO-wa

„kóban-e iku jó-ni“~~to~~ itte imašita.
Iku-jó-ni = „aby šel“, tj. není to citace, ale už vedlejší věta, tudíž:
iku-JÓ-NI ITTE IMAŠTIA
nebo – pokud citace, tak:
„itte kudasai“-to itte imašita.

datum: musí být pořadí 年・月・日

zenša 前者 znamená „the former“ (ten první - předešlý člen - u vyjmenovávání) –
opozitum ke kóša 後者 = the latter (ten druhý – následující člen)

džicu-ni „ve skutečnosti“
DŽICU-WA

džinsai-okage-de
džinsai-NO okage-de

-datta, ...atta ... masen dešita.

Toto je možné jenom v případě vícenásobné přívlastkové věty (jógiša datta, tehai-postá-ni sono šašin ga atta Hiratasan), ale v tomto případě musí být –TE:

-DE, ... atTE, ... masen dešta.

píšete zle jednotku – vyzerá ako japonská sedmička!

píšete zle sedmičku – vyzerá skoro ako japonská štvorka!

radšej píšete číslice ZNAKMI

Dóšite... šuttó-šite kimašita ka. – je to “uvažovací” otázka (něco jako řečnická), kterou je vhodné zakončit jinak:

-kita NO DEŠÓ ka.

mezurašii dešita.

mezurašiKATTA DESU.

Dóštie desu ka?

V takovýchto případech, když uvažujeme nad něčím a tážeme se sami sebe, používá se pravděpodobnostní tvar:

LÉPE: Dóšite deŠÓ ka?

malé cu – ne na začátek řádku, ale na konec předchozího

Hirata Makoto-ni šindžimasen dešita

sloveso šindžiru je s WO, spíš ještě s doplňkovým “-no koto-wo” nebo “-ga itte iru-no-wo”:

H.M.-WO šindžimasen...

H.M.-NO KOTO-WO šindžimasen

H.M.-GA ITTE IRU KOTO-WO šindžimasen

(naše “věřím ti” ve smyslu “důvěřuji” je spíš: anata-wo ŠIN’JÓ šite imas)

Závěrečná věta by se hodila zakončit “-no desu”

naranakatta-NO DES.

Navíc, i z toho důvodu, že se začíná “Naze-nara”, a takovéto věty je vždycky dobré zakončit důvodovým –NO DES.

-to imašita – lépe:

to iTE imašita („imašita“ se obvykle používá v 1. osobě „já jsem řekl“)

jonda-~~no~~ kidži x

! jonDA kidži

NB: oznamovací tvary sloves jsou i přívlastkovými, bez -no. „-NO“ se napojuje na SUBSTANTIVUM (nebo jiná „neslovesa“), které chceme udělat přívlastkem jinému substantivu. Za sloveso se přidává, pokud ten tvar není oznamovací, např. 2 základ tebo přechodník TE (kaeri-NO miči, hadžimete-NO deai)

Asahara-no sennó-no sei-de ~~toka~~-minna-no džijú-no kimari dešita ka.

„toka“ není vylučovací spojka, ale „navrhovací“ částice - používá mezi substantivy nebo jinými částmi věty, když „navrhujeme“ různé možnosti. Ale „nebo“ jako větní vylučovací spojka („Bylo to takto, NEBO udělali něco jiného?) –

...-KA, (SORETOMO / ARUIWA)... KA?

...-no sei-deSITA KA, (SORETOMO)... ka?

podobně máte navrhovací “toka” v poslední větě:

Dare-mo hontó-~~toka~~ uso-ka wakarimasen. –

hontó-KA uso-ka wakarimasen.

“..... Sugoi”

to omotte ite, ...

v japonštině se po přímé řeči nevynechává řádek, ale napojuje se rovnou:
“... Sugoi” to omotte ite, ...

kitto Hirata-~~wo~~ micukaru daró

micukaru je vi (-ga micukaru = najde se). vt je micukeru (-wo micukeru = najde (koho-co). Takže:

bud': Hirata-GA micuKArú daró

nebo: Hirata-WO micuKÉru daró

itazura-~~só~~ da.

SÓ-DE ARU ve významu “zdá se” se nepoužívá ve jmenném přísudku (např. “itazura-de aru”). Dá se použít u “-na keijóši” (benri-de aru: benRI-SÓ-dearu), ale u měnného přísudku se musí nahradit jinými výrazy “zdá se”:

! itazuRA-RASII, itazuRA-MITAI-DA, itazuRA-NO JÓ DA

(NB: ve významu “prý” se “só-de aru” běžně napojuje na sponu: itazura-da só-de aru. benri-da só-de aru = prý je to šprým. prý je to výhodné)

nattó-ga dekinai:

nattÓ-DEkinai

NB Konstrukce “...-u koto ga dekinai”, když se aplikuje na sinojaponské sloveso (nattó-suru), je buď plná:

nattó-suru koto ga dekinai

nebo zkrácená – vlatně “dekiru” nahradí “suru”:

nattó-dekinai